

ყოველი სახსარისთვის ადამიანის სხეულში არის სადაყა

აბუ ჰურაირა (აღლაჰი იყოს მისით კმაყოფილი) გადმოსცემს, რომ მოციქულმა მუჰამმადმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) თქვა: «ყოველი სახსარისთვის ადამიანის სხეულში არის სადაყა, ყოველი დღის განმავლობაში, რომელზეც მზე ამოდის: ორ ადამიანს შორის სამართლიანად მოქცევა არის სადაყა, კაცის დახმარება მის მმართველობაში (ან სატრანსპორტო საშუალების მართვაში), მაგალითად, როცა ვინმეს სატრანსპორტო საშუალებას დაეხმარები ან მისი ნივთების აღებაში დაეხმარები, ესეც სადაყაა. კეთილი სიტყვა არის სადაყა, ყოველი ნაბიჯი, რომელსაც ადამიანი ლოცვისკენ დგამს, არის სადაყა, და გზიდან დაბრკოლების მოშორებაც არის სადაყა»

[სანდო (საჰიჰ)] [შეთანხმებული]

აღლაჰის მოციქულმა (აღლაჰის ლოცვა და მშვიდობა მას) განმარტა, რომ ყოველი დღისთვის მუსლიმმა, რომელსაც პასუხისმგებლობა აკისრია, უნდა გაიღოს საკმარისი სადაყა უზენაესი აღლაჰისთვის მადლიერების გამოხატვის ნიშნად, იმ ჯანმრთელობისთვის, რომელიც აღლაჰმა მიანიჭა, და იმ სახსრების გამო, რომლითაც მას შეუძლია ხელების მოქნევა და გაშლა. ეს სადაყა სრულდება ყოველგვარი კეთილმოქმედებით და არ შემოიფარგლება მხოლოდ ფულის გაცემით. მათგანია: ორ დაპირისპირებულ მხარეს შორის სამართლიანობა და შერიგების მოპოვება არის სადაყა, დაუძღურებული ადამიანის დახმარება მის სატრანსპორტო საშუალებაზე ასვლაში ან მისი ტვირთის აწევაში არის სადაყა (მოწყალება), კეთილი სიტყვა, როგორცაა აღლაჰის ხსენება, დუა, მისაღმება და სხვა, არის სადაყა, ყოველი ნაბიჯი, რომელსაც ლოცვისკენ დგამ, არის სადაყა. გზიდან დაბრკოლების ან იმ საგნის მოშორება, რაც ზიანს აყენებს ადამიანებს, არის სადაყა.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/4568>

